

Vec C-699/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

16. november 2023

Vnútroštátny súd:

Juzgado de Primera Instancia n.º 8 de Donostia – San Sebastián

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

13. november 2023

Žalobca:

FG

Žalovaná:

Caja Rural de Navarra, S.C.C.

Predmet konania vo veci samej

Zmluva o hypotekárnom úvere – Provízia za poskytnutie úveru – Nekalá povaha

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Článok 267 ZFEÚ – Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu – Zlučiteľnosť judikatúry Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) týkajúcej sa provízií za poskytnutie úveru s judikatúrou Súdneho dvora – Kritériá

Prejudiciálne otázky

1. Je v rozpore so zásadou transparentnosti výber „provízie za poskytnutie úveru“ predajcom alebo dodávateľom za poskytnutie služieb, ktoré nešpecifikuje ani pokiaľ ide o ich obsah, ani pokiaľ ide o čas, ktorý im venuje, čo bráni tomu, aby si spotrebiteľ mohol na jednej strane overiť, či je výber tejto provízie v súlade s tým, čo bolo dohodnuté alebo čo je stanovené v cenníku alebo v každom prípade s tým, čo je primerané podľa druhu služby, a na druhej strane, či nedošlo k prekryvaniu služieb, či spotrebiteľ neplatí za služby, ktorých odmena je už zahrnutá v bežných úrokoch, a či predajca alebo dodávateľ nežiada duplicitne poplatok za žiadnu inú službu?
2. Je v rozpore so zásadou transparentnosti, že keď predajca alebo dodávateľ zverejnil úrokovú sadzbu, ktorú ponúkal v prípade hypotekárnych úverov určených spotrebiteľom, nezverejnil aj „províziu za poskytnutie úveru“, ktorá sa musí zaplatiť pri uzavretí zverejnenej zmluvy, najmä ak táto provízia predstavovala známe, vopred stanovené a nemenné percento z poskytnutej sumy, a to bez ohľadu na výšku tejto sumy?
3. Ak posúdenie žiadosti a s tým súvisiace kroky, zhromažďovanie a analýza informácií o solventnosti žiadateľa a jeho schopnosti splácať úver počas celej doby jeho trvania a posúdenie poskytnutých záruk patria medzi služby, za ktoré sa pri schválení žiadosti o úver a uzavretí úveru platí odmena prostredníctvom provízie za poskytnutie úveru, a ak tie isté služby nie sú spoplatnené pri zamietnutí žiadosti o úver, možno to chápať tak, že ide o služby súvisiace s bankovou činnosťou, ktoré sú súčasťou jej bezpečnostného protokolu, a že náklady na tieto služby musí znášať inštitúcia, ako to vyplýva zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie?
4. Ak sa dospeje k záveru, že provízia za poskytnutie úveru je odmenou za služby, ktoré nesúvisia s vlastnou činnosťou poskytovateľa úveru, a preto sa platia oddelene od bežných úrokov, nemala by preto táto inštitúcia poskytnúť

spotrebiteľovi príslušnú faktúru s rozdelením služieb a DPH za každé poskytnutie služieb?

5. Je v rozpore so zásadou transparentnosti, ak predajca alebo dodávateľ, ktorý stanovil platbu provízie za poskytnutie úveru ako cenu za niekoľko veľmi špecifických služieb, neposkytol a nedodal spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy sadzbu s cenou za hodinu jednotlivých služieb tak, aby spotrebiteľ mohol na jednej strane vopred vedieť, aké budú konečné náklady jeho zmluvy o úvere, a na druhej strane porovnať cenu týchto služieb s cenami ponúkanými inými predajcami alebo dodávateľmi?

6. Je v súlade so zásadou transparentnosti výber provízie predajcom alebo dodávateľom za niekoľko veľmi špecifických služieb, ktoré sú nevyhnutné na uzavretie zmluvy, o ktorú majú obe strany záujem, prostredníctvom odpočítania percentuálneho podielu z celkovej sumy poskytnutého úveru takým spôsobom, že tá istá služba poskytnutá rovnakým počtom osôb a počas rovnakého obdobia bola fakturovaná ako „provízia za poskytnutie úveru“ v rôznych sumách v závislosti od výšky poskytnutého úveru v každom jednotlivom prípade?

7. Je v rozpore s článkom 4 ods. 2 smernice 93/13/EHS požiadavka transparentnosti, na základe ktorej sa podmienka týkajúca sa provízie za poskytnutie úveru považuje za nekalú v závislosti od toho, či jej výška presahuje alebo nepresahuje určitú sumu odvodenú zo štatistických údajov o výbere provízie získaných prostredníctvom internetu?

8. Je v rozpore s článkom 6 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 smernice 93/13/EHS vnútroštátna judikatúra, podľa ktorej sa neprímeranosť provízie za poskytnutie úveru určuje na základe toho, aké výšky provízií za poskytnutie úveru sa uplatňovali v Španielsku v danom čase podľa štatistických údajov, teda provízií za poskytnutie úveru, ktoré boli uplatnené v čase, keď podmienky obsahujúce túto províziu za poskytnutie úveru nepodliehali v Španielsku preskúmaniu nekalej povahy?

9. Je v rozpore so zásadou efektivity, ak v zmluvách uzavretých pred prebratím smernice 2014/17/EÚ do vnútroštátneho právneho poriadku zo strany Španielskeho kráľovstva, predajca alebo dodávateľ vyberá províziu za poskytnutie úveru, ktorá je odmenou za posúdenie solventnosti potenciálneho dlžníka a realizovateľnosti transakcie, keď toto posúdenie po prebratí uvedenej smernice už nemôže pre potenciálneho dlžníka predstavovať žiadne náklady?

10. Má sa článok 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej judikatúre, akú stanovil Tribunal Supremo [Najvyšší súd] v rozsudku 816/2023 z 29. mája 2023, podľa ktorej preskúmanie nekalej povahy podmienky týkajúcej sa „provízie za poskytnutie úveru“ nevyžaduje, aby táto podmienka spresňovala, za ktoré služby sa platí odmena prostredníctvom provízie za poskytnutie úveru a za akú cenu sa majú účtovať, a aby sa toto preskúmanie nekalej povahy obmedzilo na overenie, či táto podmienka jasne uvádza sumu,

ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, a či táto suma nepresahuje hranicu stanovenú na to, aby sa mohla považovať za neprimeranú?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, odôvodnenia 12, 13, 19, 20 a 24 a články 3, 4, 5, 6 a 7

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, článok 7

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie, príloha II časť B oddiel 4 bod 3 prvá veta

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

V španielskom práve má provízia za poskytnutie úveru v pravidlách týkajúcich sa transparentnosti v bankovníctve osobitné zaobchádzanie, ktoré je odlišné od zaobchádzania s ostatnými bankovými poplatkami. Orden sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (vyhláška o transparentnosti finančných podmienok hypotekárnych úverov) z 5. mája 1994 v bode 4 prílohy II stanovuje:

„1. Provízia za poskytnutie úveru – Všetky náklady na preskúmanie úveru, poskytnutie alebo spracovanie hypotekárneho úveru alebo iné podobné náklady spojené s činnosťou úverového subjektu vyplývajúce z poskytnutia úveru, musia byť zahrnuté v jedinej provízii, ktorá sa nazýva provízia za poskytnutie úveru a platí sa len raz. Jej výška, ako aj forma a dátum platby budú uvedené v tejto zmluvnej podmienke...

2. Ostatné provízie a následné poplatky – Popri provízii za poskytnutie úveru, sa môžu dohodnúť na ťarchu dlžníka len: ... c) provízie, riadne oznámené Národnej banke Španielska v súlade s ustanoveniami vyhlášky z 12. decembra 1989 a jej vykonávacími predpismi, ktoré zodpovedajú poskytnutiu osobitnej služby zo strany subjektu, ktorá nie je jednoduchým bežným administratívnym úverom“.

Toto rozdielne zaobchádzanie medzi províziou za poskytnutie úveru a ostatnými bankovými poplatkami bolo zachované v pôvodnom znení Ley 2/2009, por la que se regula la contratación con los consumidores de préstamos o créditos hipotecarios y de servicios de intermediación para la celebración de contratos de préstamo o crédito (zákon č. 2/2009, ktorým sa upravuje uzatváranie spotrebiteľských zmlúv o úvere alebo hypotekárnom úvere a poskytovanie

sprostredkovateľských služieb pri uzatváraní úverových zmlúv) z 31. marca 2009. Článok 5 tohto zákona stanovuje tieto povinnosti týkajúce sa transparentnosti v súvislosti s províziami a poplatkami:

„1. Podniky slobodne stanovujú svoje sadzby provízií, podmienok a poplatkov, ktoré môžu byť prenesené na spotrebiteľov bez ďalších obmedzení okrem tých, ktoré sú v oblasti nekalých podmienok uvedené v tomto zákone, v zákone z 23. júla 1908, ako aj v kráľovskom legislatívnom dekrete č. 1/2007 zo 16. novembra 2007. Pri sadzbách zahŕňajúcich provízie alebo náhrady a poplatky, ktoré možno požadovať, vrátane poradenských činností, sa uvedú prípady, v ktorých sa uplatnia, a prípadne ich frekvencia. Provízie alebo náhrady alebo poplatky účtované zákazníkovi musia zodpovedať skutočne poskytnutým službám alebo nákladom, ktoré vznikli. Za služby, ktoré neboli výslovne prijaté alebo vyžiadané zákazníkom, sa nevyúčtuje žiadna provízia ani poplatok.

2. Bez ohľadu na predchádzajúci odsek: ... b) V prípade hypotekárnych úverov alebo úverov na bývanie provízia za poskytnutie úveru, ktorá je splatná jednorazovo, zahŕňa všetky náklady na posúdenie úveru, poskytnutie alebo spracovanie úveru alebo hypotekárneho úveru alebo iné podobné náklady súvisiace s činnosťou podniku, ktorá je spojená s poskytnutím úveru. V prípade úverov vyjadrených v cudzej mene provízia za poskytnutie úveru zahŕňa aj akýkoľvek poplatok za konverziu meny zodpovedajúci počiatočnému poskytnutiu úveru. Ostatné provízie a poplatky, ktoré sú prenesené na spotrebiteľa a ktoré podnik účtuje v súvislosti s týmito úvermi, sa musia týkať poskytovania osobitnej služby inej ako je poskytnutie alebo bežná správa úveru.“

V súčasnosti je tento právny režim obsiahnutý v Ley 5/2019 reguladora de los contratos de crédito inmobiliario (zákon č. 5/2019, ktorým sa upravujú zmluvy o hypotekárnom úvere) z 15. marca 2019, ktorého článok 14, ktorý sa týka pravidiel transparentnosti pri predaji hypotekárnych úverov, stanovuje:

„3. Poplatky alebo provízie možno účtovať len za služby súvisiace s úvermi, o ktoré dlžník alebo potenciálny dlžník riadne požiadal alebo ktoré výslovne prijal, a za predpokladu, že sa týkajú skutočne poskytnutých služieb alebo vzniknutých nákladov, ktoré možno preukázať.

4. Ak je dohodnutá provízia za poskytnutie úveru, je splatná jednorazovo a zahŕňa všetky náklady na posúdenie úveru, poskytnutie alebo spracovanie úveru alebo iné podobné náklady súvisiace s činnosťou veriteľa, ktorá je spojená s poskytnutím úveru. V prípade úverov vyjadrených v cudzej mene provízia za poskytnutie úveru zahŕňa aj akýkoľvek poplatok za konverziu meny zodpovedajúci počiatočnému poskytnutiu úveru“.

Na tento spor sa uplatňuje aj Real Decreto Legislativo 1/2007, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (kráľovský legislatívny dekrét č. 1/2007, ktorým sa schvaľuje prepracované znenie všeobecného zákona

o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov) zo 16. novembra 2007 [článok 8 písm. b) a d), články 60, 80, 82 a 83], Ley 26/88, sobre disciplina e intervención de entidades de crédito (zákon č. 26/88 o disciplíne a intervencii úverových inštitúcií) z 29. júla 1988, Ley 7/1998 sobre condiciones generales de la contratación (zákon č. 7/1998 o všeobecných zmluvných podmienkach) z 13. apríla 1998 (článok 3, článok 8 ods. 1, článok 8 ods. 2, článok 5 ods. 5, články 7 a 10) a Código Civil (Občiansky zákonník) (článok 1303).

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Dňa 22. januára 2010 žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o hypotekárnom úvere v maximálnej výške 168 200 eur a s dobou splatnosti 30 rokov v rozsahu 360 mesačných splátok. Medzi jej ustanovenia bola zahrnutá štvrtá podmienka týkajúca sa provízie za poskytnutie úveru s týmto znením: „Za poskytnutie úveru sa účtuje provízia za poskytnutie úveru vo výške 0,35 % z pôvodnej výšky poskytnutého úveru, ktorá je splatná jednorazovo dlžníkom pri podpise tejto zmluvy“. V dôsledku toho žalobca pri podpise zmluvy zaplatil 588,70 eura ako províziu za poskytnutie úveru.
- 2 Dňa 6. apríla 2022 žalobca podal na vnútroštátny súd žalobu, ktorou sa okrem iného domáhal určenia, že uvedená provízia za poskytnutie úveru je nekalá.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 3 Žalobca zastáva názor, že provízia za poskytnutie úveru je nekalá. Konkrétne sa domnieva, že judikatúra Tribunal Supremo (Najvyšší súd) (obsiahnutá najmä v jeho rozsudku 816/2023 z 29. mája 2023 (ES:TS:2023:2131)) nie je v súlade s judikatúrou Súdneho dvora [najmä s rozsudkami zo 16. júla 2020, Caixabank a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 a C-259/19, EU:C:2020:578, a zo 16. marca 2023, Caixabank (Provízia za poskytnutie úveru), C-565/21, EU:C:2023:212].
- 4 Žalovaná zastáva názor, že provízia za poskytnutie úveru nie je nekalá. Konkrétne sa domnieva, že táto judikatúra Tribunal Supremo (Najvyšší súd) je v úplnom súlade s uvedenou judikatúrou Súdneho dvora a že Súdny dvor už vyriešil pochybnosti, ktoré existovali v súvislosti s províziou za poskytnutie úveru.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 5 V rozsudku zo 16. júla 2020, Caixabank a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-224/19 a C-259/19, EU:C:2020:578), Súdny dvor v nadväznosti na návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané prvostupňovými súdmi rozhodol o provízii za poskytnutie úveru v Španielsku. Súdny dvor konkrétne v bodoch 2 a 3 výroku konštatoval, že:

„2. Článok 3, článok 4 ods. 2 a článok 5 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluvné podmienky, ktoré spadajú pod pojem ‚hlavný predmet zmluvy‘, sa majú chápať ako podmienky, ktoré upravujú základné plnenia tejto zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú. Naopak, na podmienky, ktoré majú vedľajšiu povahu vo vzťahu k podmienkam vymedzujúcim samotnú podstatu zmluvného vzťahu, by sa tento pojem nemal vzťahovať. Na základe skutočnosti, že provízia za poskytnutie úveru je zahrnutá do celkových nákladov hypotekárneho úveru, nemožno určiť, či je jeho hlavným plnením. V každom prípade je súd členského štátu povinný preskúmať, či zmluvná podmienka týkajúca sa hlavného predmetu zmluvy bola formulovaná jasne a zrozumiteľne, a to nezávisle od prebratia článku 4 ods. 2 tejto smernice do právneho poriadku tohto členského štátu.

3. Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere uzavretej medzi spotrebiteľom a finančnou inštitúciou, ktorá spotrebiteľovi ukladá povinnosť zaplatiť províziu za poskytnutie úveru, môže v rozpore s požiadavkou dobrej viery vytvoriť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy v neprospech spotrebiteľa, ak finančná inštitúcia nepreukáže, že táto provízia zodpovedá skutočne poskytnutým službám a vynaloženým nákladom, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu“.

- 6 Podľa názoru Tribunal Supremo (Najvyšší súd) bol však tento rozsudok Súdneho dvora podmienený skresleným výkladom španielskej vnútroštátnej právnej úpravy a judikatúry samotného Tribunal Supremo. Tento súd sa preto rozhodol podať Súdnu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania (vec C-565/21).
- 7 V tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v prvom rade uviedol, pokiaľ ide o opis vnútroštátnej právnej úpravy, že Súdnu dvoru bol predložený len obsah pravidiel, ktoré stanovujú, že bankové poplatky musia byť odôvodnené poskytnutím skutočnej služby, ale že sa opomenuli ostatné pravidlá, ktoré upravujú províziu za poskytnutie úveru a ktoré pre ňu zaviedli režim podstatne odlišný od režimu ostatných bankových poplatkov. V druhom rade, pokiaľ ide o opis judikatúry Tribunal Supremo, tento súd Súdnu dvoru oznámil existenciu „vnútroštátnej judikatúry, ktorá stanovuje, že podmienka označená ako ‚provízia za poskytnutie úveru‘ automaticky spĺňa požiadavku transparentnosti“, hoci v skutočnosti takáto judikatúra neexistuje.
- 8 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) uviedol, že on sám vo svojom rozsudku 44/2019 totiž konštatoval, že podmienka týkajúca sa provízie za poskytnutie úveru nie je nekalá, ak spĺňa požiadavku transparentnosti, teda ak je jasná a zrozumiteľná v širšom zmysle slova, ktorý jej priznáva judikatúra Súdneho dvora.
- 9 Pokiaľ ide o preskúmanie transparentnosti spornej podmienky, Tribunal Supremo (Najvyšší súd) uviedol, že vo svojom rozsudku 44/2019 konštatoval, že právna úprava, ktorá upravuje províziu za poskytnutie úveru, je určená na zabezpečenie tejto transparentnosti (zahrnutie do jediného poplatku všetkých poplatkov, ktoré

by mohli zodpovedať krokom podniknutým pri poskytnutí úveru, jednorazové splatenie, informácie poskytnuté spotrebiteľovi o jej existencii pred uzavretím zmluvy a zahrnutie do výpočtu RPMN).

- 10 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) ďalej uviedol, že v jeho rozsudku 44/2019 sú uvedené ďalšie dôvody, ktoré potvrdzujú transparentnosť spornej podmienky: po prvé, spotrebiteľia, ktorí majú záujem uzavrieť zmluvu o úvere alebo hypotekárnom úvere, vo všeobecnosti vedia, že banková inštitúcia vo veľkej väčšine prípadov vyberá províziu za poskytnutie úveru nad rámec bežných úrokov; po druhé, v súlade s reguláciou štandardných informačných formulárov je banková inštitúcia povinná informovať potenciálneho klienta o existencii uvedenej podmienky a v skutočnosti ide spravidla o jednu z oblastí, ktorých sa týka reklama bankových inštitúcií; po tretie, ide o poplatok, ktorý sa má zaplatiť v celom rozsahu na začiatku poskytnutia úveru, čo spôsobuje, že priemerný spotrebiteľ mu venuje osobitnú pozornosť ako podstatnej časti ekonomickej ujmy spojenej so získaním úveru; po štvrté, znenie, umiestnenie a štruktúra podmienky umožňujú dospieť k záveru, že predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy.
- 11 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) okrem toho uviedol, že na podporu celej tejto argumentácie možno uviesť rôzne rozsudky Súdneho dvora. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora v prvom rade vyplýva, že ak je provízia za poskytnutie úveru vopred známa a keď je presne stanovená jej výška alebo metóda výpočtu a okamih, v ktorom je splatná, a to spôsobom, ktorý umožňuje vyhodnotiť ekonomické dôsledky, ktoré má pre klienta, a existencia uvedenej provízie je náležite zdôraznená, požiadavka transparentnosti sa musí považovať za splnenú, aj keď služby alebo podniknuté kroky nie sú podrobne uvedené, za predpokladu, že povaha skutočne poskytnutých služieb mohla byť rozumne pochopená alebo vyvodená zo zmluvy posudzovanej ako celok.
- 12 V tejto súvislosti možno podľa názoru Tribunal Supremo (Najvyšší súd) citovať návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Hogan vo veci C-621/17, Kiss a CIB Bank, EU:C:2019:411, pokiaľ ide o takzvaný „poplatok za poskytnutie úveru“ (body 16, 37 a 38); rozsudok Súdneho dvora z 3. októbra 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820 (body 38, 39 a 45); samotný rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-224/19 a C-259/19 (bod 68), a rozsudok Súdneho dvora z 3. septembra 2020, Profi Credit Polska, spojené veci C-84/19, C-222/19 a C-252/19, EU:C:2020:631 (bod 75).
- 13 Na druhej strane, podľa Tribunal Supremo (Najvyšší súd), ak sa služby poskytované ako protihodnota uskutočnili v rámci správy alebo poskytnutia úveru a ich výška nie je neprimeraná, podmienky, ktoré stanovujú tento druh poplatkov alebo nákladov, neovplyvňujú nepriaznivo právne postavenie spotrebiteľa, a ani nespôsobujú v rozpore s požiadavkami dobrej viery značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti možno znova citovať rozsudok Súdneho dvora z 3. októbra 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820 (body 54 až 56).

- 14 Napokon Tribunal Supremo (Najvyšší súd) od Súdneho dvora žiada, aby zohľadnil skutočnosť, že po vydaní jeho rozsudku v spojených veciach C-224/19 a C-259/19, veľká časť španielskych súdov naďalej uplatňovala judikatúru Tribunal Supremo týkajúcu sa provízie za poskytnutie úveru z dôvodu, že predpoklad, na ktorom je uvedený rozsudok založený, nezodpovedá španielskemu právu, zatiaľ čo ostatné španielske sudy tento rozsudok vykladali tak, že sa v ňom konštatuje, že judikatúra Tribunal Supremo v tejto oblasti je v rozpore s právom Únie.
- 15 Dňa 16. marca 2023 Súdny dvor vydal rozsudok vo veci C-565/21, Caixabank (Provízia za poskytnutie úveru), EU:C:2023:212.
- 16 Dňa 29. mája 2023 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) vo svojom rozsudku 816/2023 (ES:TS:2023:2131), v ktorom rozhodoval o spore, v ktorom sám podal návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-565/21, stanovil kritériá, ktorými sa treba riadiť pri rozhodovaní o platnosti provízie za poskytnutie úveru, a to nie vo všeobecnosti, ale v každom jednotlivom prípade.
- 17 Vnútroštátny súd sa v prejednávanej veci domnieva, že Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v uvedenom rozsudku 816/2023 nezohľadnil všetky body, ktoré rozsudok zo 16. marca 2023, Caixabank (Provízia za poskytnutie úveru), C-565/21, EU:C:2023:212, venuje preskúmaniu nekalej povahy podmienky týkajúcej sa provízie za poskytnutie úveru. Uvedený vnútroštátny súd kritizuje najmä to, že tento rozsudok Tribunal Supremo, ktorý vychádza zo zjavnej skutočnosti, že provízia za poskytnutie úveru nie je sama osebe nekalá, sa zamerá len na dva aspekty, aby dospel k záveru, že v konkrétnom prípade uvedená provízia nie je nekalá, a to, že:
- služby, za ktoré sa táto provízia platí, už nie sú zahrnuté v iných položkách účtovaných spotrebiteľovi a
 - vybratá suma (845 eur) z kapitálu vo výške 130 000 eur nie je neprimeraná, keďže predstavuje 0,65 % kapitálu a podľa štatistických údajov o priemerných nákladoch na provízie za poskytnutie úveru v Španielsku, ktoré sú dostupné na internete, sa tieto náklady pohybujú od 0,25 % do 1,50 %.